

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5177/2020
11.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хацића, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у правној ствари предлагача АА и ББ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Срђан Мауковић, адвокат из ..., против противника предлагача Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу града Београда из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 5002/19 од 15.05.2020. године, у седници већа одржаној 11.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 5002/19 од 15.05.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 5002/19 од 15.05.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 5002/19 од 15.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба предлагача и потврђено решење Трећег основног суда у Београду Р1 256/18 од 07.12.2018. године, којим је одређена накнада за експроприсани грађевински објекат уз накнаду у корист Општине Нови Београд за потребе Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП, грађевински објекат, површине 50,99 м², саграђен на кат.парц. ..., уписан у ЗКУЛ КО ... у ул. ... бр. ..., ванкњижно власништво АА са обимом удела од 13/24 идеалног дела и ББ са обимом удела од 8/24 идеалног дела, па је обавезан противник предлагача да предлагачима, на име накнаде, исплати и то предлагачу АА износ од 1.549.690,56 динара, а предлагачу ББ износ од 953.655,73 динара, као и да предлагачима солидарно накнади трошкове ванпарничног поступка у износу од 203.625,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагачи су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404.

Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији предлагача, у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Правноснажним решењем, применом материјалног права из чл. 41. став 2. и члана 43. Закона о експропријацији, одлучено је о праву предлагача на исплату накнаде за одузети грађевински објекат, ближе описан у изреци првостепеног решења, за који је предлагачима утврђено право на новчану накнаду правноснажним допунским решењем Одељења за имовинско правне послове и стамбене послове Управе Градске општине Нови Београд од 04.04.2011. године, којим је допуњено решење Општинског секретаријата за привреду и финансије Скупштине општине Нови Београд од 15.10.1991. године, с обзиром да између предлагача и противника предлагача, као обвезника плаћања новчане накнаде, није постигнут споразум о висини накнаде за одузети објекат. Из налаза и мишљења вештака Градског завода за вештачење утврђена је грађевинска и тржишна вредност предметног објекта, па је новчана накнада одређена предлагачима према њиховим сувојинским уделитема на објекту. Оцењена је неоснованом тврдња предлагача да им поред накнаде за одузети објекат припада и право на накнаду за земљиште на којем се објекат налази, будући да је решењем НОО Нови Београд од 22.09.1959. године и на основу решења о експропријацији од 15.10.1991. године ранијим сувласницима експроприсаног објекта утврђен престанак права коришћења на катастарској парцели у целокупној њеној површини за које земљиште је постигнут споразум о накнади од 27.01.1992. године и накнада исплаћена.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним схватањем Врховног касационог суда израженим у бројним одлукама којима је одлучивано о висини накнаде за предмет експропријације (грађевински објекат у ванкњижној својини) у ванпарничном поступку у истој или сличној чињенично правној ситуацији, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5, у вези чл. 420. став 1. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 25/82... 106/2015) Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено. Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима

ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према становишту Врховног касационог суда предлагачи немају правни интерес за изјављивање ревизије против другостепеног решења, с обзиром да су тим решењем добили накнаду за одузети објекат, при чему предлагачи у току поступка нису тражили прецизираним предлогом већи износ у односу на досуђени, па побијано решење нема одбијајући део, против кога би, у случају да побијани део прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, предлагачи могли да изјаве ревизију која би била дозвољена, у смислу члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, ревизија предлагача није дозвољена, због непостојања општих услова од којих зависи право предлагача на изјављивање ревизије против решења другостепеног суда, као и због непостојања правног интереса предлагача, имајући у виду да су побијаним решењем остварили накнаду за одузети објекат.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић